

**Bryssel den 21 mars 2025
(OR. en)**

7288/25

**COMPET 176
IND 86
POLCOM 58
RECH 112
CLIMA 79
ENER 83
ENV 186
ECOFIN 310
UD 51
EMPL 94
SOC 142**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	20 mars 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2025) 125 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Europeisk handlingsplan för stål och metaller

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 125 final.

Bilaga: COM(2025) 125 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.3.2025
COM(2025) 125 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

Europeisk handlingsplan för stål och metaller

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Europeisk handlingsplan för stål och metaller

Det är ingen tillfällighet att Europeiska unionen byggdes på stål. Europa har en lång och stolt historia av framställning av stål och basmetaller¹. Europas försprång vad gäller högvärdiga produkter och andra stål- och basmetallprodukter är en viktig tillgång för många industrier och produkter i senare led. Dessa sektorer är avgörande för EU:s ekonomiska säkerhet och sociala stabilitet. Konkurrenskraftskompassen² erkände den strategiska betydelsen av stål och metaller och identifierade dem som ett viktigt åtgärdsområde.

Dessa sektorer står alla inför samma stora gemensamma utmaningar för sin konkurrenskraft: höga energikostnader, orättvisa villkor i den internationella konkurrensen, behov av investeringar i utfasning av fossila bränslen och regelbördan. Under det senaste årtiondet har EU:s andel av den globala stålproduktionen minskat till 7–8 %, medan produktionen av primäraluminium utgör 3,8 %³. Samtidigt har andra länder, särskilt Kina och under de senaste åren Indien, samt flera andra länder i Asien och Mellanöstern, kraftigt ökat sin produktionskapacitet, ofta med stöd av snedvridande subventioner. Till följd av detta uppskattades den globala överkapaciteten 2024 enbart för stål vara mer än fyra och en halv gånger så stor som EU:s årliga förbrukning⁴.

Även om EU:s produktion fortfarande kan tillgodose större delen av EU:s inhemska efterfrågan på stål (90 %) ⁵ och koppar (83 %) ⁶, är situationen redan mer oroande när det gäller aluminium (46 %) ⁷ och nickel (25 %) ⁸, särskilt med tanke på den förväntade stora ökningen av efterfrågan på aluminium, koppar och nickel fram till 2030. Alla dessa metaller är dessutom nödvändiga för försvaret. En huvudstridsvagn innehåller till exempel 50–60 ton stål av hög kvalitet, ett självgående artillerisystem upp till 100 ton och ett stridsflygplan 3 ton aluminium⁹. Säkerställandet av en stabil och motståndskraftig leveranskedja för dessa material är avgörande för att stärka den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen, säkerställa EU:s beredskap och inre

(¹) Utöver järn och stål omfattar basmetaller ferrolegeringar, som är nära kopplade till värdekedjan för stål, samt icke-järnmetallerna aluminium, koppar och nickel. I denna handlingsplan ligger fokus på basmetaller som framställs och handlas i stora volymer, inte på teknikmetaller eller ädelmetaller i mindre volymer, som ofta är kritiska råvaror och därmed gynnas av bestämmelserna i förordningen om kritiska råvaror.

(²) COM(2025) 30 [10017eb1-4722-4333-add2-e0ed18105a34_en](#).

(³) <https://international-aluminium.org/statistics/primary-aluminium-production/>.

(⁴) Källa: OECD:s stålkommitté: *96th Session of the Steel Committee: Statement by the Chair* | OECD <https://www.oecd.org/en/about/news/speech-statements/2024/11/96th-session-of-the-steel-committee-statement-by-the-chair.html>.

(⁵) Källa: Eurofer, 126 miljoner ton produktion/138 ton verklig förbrukning 2023.

(⁶) Källa: SCREEN:s faktablad 2023 om koppar.

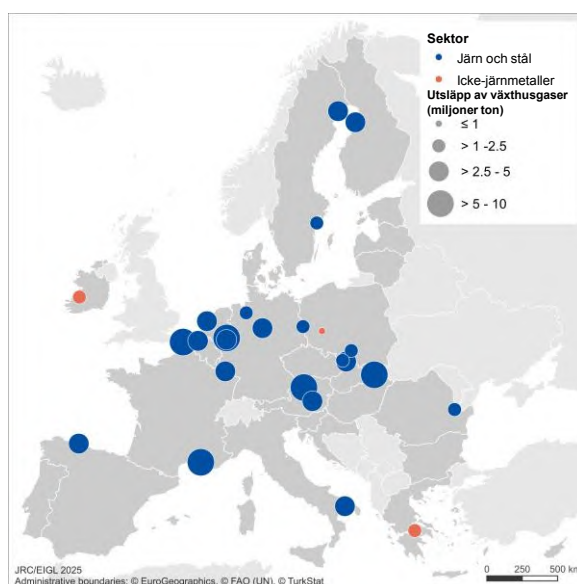
(⁷) Källa: European Aluminium: 7 % inhemska primärproduktion + 39 % inhemska återvinning 2023.

(⁸) Källa: SCREEN:s faktablad 2023 om nickel.

(⁹) [Gemensamma forskningscentrumets databas för publikationer – Raw materials in the European defence industry](#).

säkerhet, tillgodose EU:s behov inom försvars- och rymdindustrin samt säkerställa teknisk suveränitet.

De europeiska metallindustrierna har åtagit sig att investera i teknik för utfasning av fossila bränslen och sanering och bidra till EU:s klimat- och miljöambitioner. Metallindustrin¹⁰ stod för 8,1 % av EU:s totala växthusgasutsläpp 2022¹¹ och är en stor källa till luftföroreningar¹². Den nuvarande ekonomiska situationen – som kännetecknas av låg avkastning på kapital, den senaste tidens pressade marginaler på grund av global överkapacitet, bristande vilja hos kunderna att betala extra för ren metall och otillräckliga incitament genom regleringsåtgärder – gör det dock svårare för EU:s metallindustrier att investera i utfasning av fossila bränslen. Till följd av detta är **den kommersiella och ekonomiska affärsnyttan inte tillräcklig** för att locka investerare och kunder. Utan kraftfulla åtgärder och investeringar finns det en reell risk för att anläggningar måste stängas och för en tillbakagång i industrin, med allvarliga konsekvenser för viktiga ekonomiska regioner i hela Europa samt för våra strategiska sektorer såsom försvars- och rymdindustrin, vilket begränsar deras förmåga att tillhandahålla kritisk förmåga och utrustning med den flexibilitet och det tempo som krävs i en geopolitisk miljö som snabbt kan ändras.

De anläggningar för stål och icke-järnmetaller som är bland de 100 anläggningar som släpper ut mest växthusgaser i EU. Källa: JRC, Energi- och industrigeografilabbet.

Exempelvis aviserade ThyssenKrupp planer på att säga upp 11 000 anställda i Tyskland i december 2024. I november 2024 sköt ArcelorMittal upp sina investeringar i utfasning av fossila bränslen i hela Europa. Dessutom förklarade Liberty Ostrava att företaget gått i konkurs i Tjeckien i juni 2024. Aluminiumsektorn är ett varningstecken på risken för avindustrialisering, eftersom den permanent har förlorat en betydande del av sin europeiska produktionskapacitet. Dessutom har mer än 50 % av

(¹⁰) Här omfattar termen *metaller* även viktiga användningsområden för metaller som oorganiska föreningar, inbegripet (t.ex.) batterimaterial, solceller och halvledare.

(¹¹) Källa: Eurostat, inbegriper gruvdrift, framställning av basmetaller och bearbetning av metaller.

(¹²) Källa: Portalen för industriutsläpp, 2022.

primärproduktionskapaciteten varit outnyttjad sedan 2021. Samtidigt har EU:s stålproduktion minskat sedan 2017, från 160 miljoner ton till 126 miljoner ton 2023. Den nuvarande kapacitetsutnyttjandegraden för stål på cirka 65 % är ohållbar på lång sikt, eftersom sådana kapitalintensiva industrier måste ha en kapacitet på minst 85 % för att kunna konkurrera på marknadsvillkor.

I **given för en ren industri¹³ och handlingsplanen för överkomliga energipriser¹⁴** aviserades en rad åtgärder och behovet av en konkret handlingsplan för metallsektorerna. Fokus ligger på de viktigaste konkurrenskraftsrelaterade utmaningarna när det gäller att sänka energikostnaderna, skapa pionjärmarknader för koldioxidsnåla produkter, öka cirkulariteten, skapa lika villkor internationellt, skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och dra nytta av investeringar. EU kommer att fortsätta att förlita sig på starka globala partnerskap för att uppnå sina mål för en ren industri.

Denna handlingsplan kompletterar dessa bredare initiativ och fastställer ett omfattande arbetsprogram på kort till medellång sikt. Den bygger på den dialog om stål som kommissionens ordförande sammankallade den 4 mars samt på en rad mer övergripande samråd. Den tar itu med några av de viktigaste sektorsspecifika frågor som hindrar Europas metallindustrier från att blomstra och fasa ut fossila bränslen. Den innehåller konkreta åtgärder som – sammantaget – kan ge metallindustrin omedelbar hjälp och samtidigt uppmuntra den i dess planer för utfasning av fossila bränslen och dess investeringsbeslut. Omställningsvägen för metallsektorerna¹⁵, som offentliggörs tillsammans med denna handlingsplan, ger en ytterligare bakgrund och bottom-up-analyser av metallindustrins behov och utmaningar och de synpunkter som uttryckts av de olika berörda parterna. Denna handlingsplan kommer att beakta **EU:s pågående partnerskap med tredjeländer, särskilt kandidatländer**, när de integreras i den inre marknaden och närmar sig EU-medlemskap. En strategi för att stärka resiliensen i leveranskedjorna skulle kunna inbegripa investeringar i partnerländer och en omdefiniering av industriella samarbeten för att skapa ett mer hållbart och resiliент ekosystem för stålproduktion.

Handlingsplanen är uppbyggd kring sex huvudpelare: att säkerställa riklig tillgång till **ren energi** till rimliga priser, förhindra **koldioxidläckage**, främja och skydda den europeiska industriella **kapaciteten**, främja **cirkularitet** för metaller, försvara **arbetstillfällen av hög kvalitet inom industrin**, samt minska risker genom **pionjärmarknader** och stöd till **investeringar**.

1. SÄKERSTÄLLA TILLGÅNG TILL REN ENERGI TILL ÖVERKOMLIGA PRISER FÖR METALLINDUSTRIEN

Energikostnaderna är fortfarande den mest centrala faktorn hos metallindustriernas konkurrenskraft. Energikostnaderna utgör en större andel av produktionskostnaderna för metaller och stål än för andra sektorer. Redan före energikrisen uppgick denna andel till omkring 17 % för stålsektorn¹⁶ och 40 % för aluminium¹⁷. Under energikrisen 2022 var

(13) https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/clean-industrial-deal_sv.

(14) https://energy.ec.europa.eu/strategy/affordable-energy_en.

(15) https://single-market-economy.ec.europa.eu/document/download/fe4b7a0b-cfb9-49fd-9d37-139c1e23832d_en.

(16) <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC121276>.

(17) <https://www.reuters.com/markets/commodities/sky-high-energy-costs-fan-fire-under-aluminium-zinc-prices-2022-08-12/>.

dess siffror så höga som 80 %¹⁸. Under 2025 minskade energipriserna sedan toppnoteringen 2022, men de ligger fortfarande på historiskt höga nivåer och är högre jämfört med vad de är på andra internationella produktionsplatser. Elpriserna är 2–3 gånger högre i EU än i USA¹⁹, medan naturgaspriserna är nästan fem gånger högre än i USA²⁰. Direkt elektrifiering är fortfarande den effektivaste vägen till utfasning av fossila bränslen från flera former av stål- och metallproduktion, medan andra kommer att vara beroende av metoder för indirekt elektrifiering, exempelvis vätgas som produceras genom elektrolys, vilket ökar energikostnadernas andel av de totala produktionskostnaderna jämfört med teknik som baseras på fossila bränslen. För att stödja denna omställning är det därför avgörande att säkerställa tillgång till lägre elpriser. Dessutom är teknik som avskiljning och lagring av koldioxid och cirkulär användning av råvaror också relevant.

Sänkta energipriser för energiintensiva industrier

För att komma till rätta med denna svåra situation måste energin bli mer överkomlig. **Handlingsplanen för överkomliga energipriser** innehåller viktiga delar av lösningen, särskilt genom att tillkännage åtgärder för att göra nätavgifterna mer effektiva, sänka energiskatter och energiavgifter, underlätta energiköpsavtal, påskynda tillståndsgivning, utvidga och modernisera näten och ge incitament till flexibilitet i elsystemet. Dessutom kommer energiintensiva industrier att vara bland de största mottagarna i EIB:s pilotprogram om energiköpsavtal för företag.

Ytterligare lösningar som är **särskilt inriktade på energiintensiva industrier** bör stå i proportion till den framträdande roll som energikostnaderna spelar för dessa industriers konkurrenskraft och utfasning av fossila bränslen. Kommissionen samråder med medlemsstaterna om ett instrument för statligt stöd till ren flexibilitet som baseras på energiköpsavtal och på att industrin åtar sig att förbruka ren el. Dessutom kommer kommissionen att vägleda medlemsstaterna om utformningen av offentliga stödsystem för ren energi genom dubbelriktade differenskontrakt, inbegripet hur de kan kombineras med energiköpsavtal, i syfte att ge tillfälliga prislättnader för energiintensiva industrier för att möjliggöra investeringar i utfasning av fossila bränslen i EU. Det offentliga stödet inom energisektorn bör särskilt uppmärksamma **energiintensiva industrier och metallsektorn**, särskilt där elektrifieringsteknik finns tillgänglig, och företagen kan dra nytta av dessa långsiktiga avtalsarrangemang för att dämpa effekterna av elprissvängningar. I samband med detta kommer alla potentiella hinder för användningen av energiköpsavtal att behöva beaktas, inbegripet potentiella effekter på företagens balansräkningar²¹. Kommissionen kommer att analysera marknadsmisslyckanden eller brister i lagstiftningen som hindrar en optimal användning av sådana avtal för energiintensiva industrier och vid behov åtgärda dem.

På kort sikt **uppmannas medlemsstaterna också att snabbt genomföra och utnyttja all flexibilitet** som den europeiska energilagstiftningen och reglerna för statligt stöd ger för

(¹⁸) <https://www.reuters.com/markets/commodities/sky-high-energy-costs-fan-fire-under-aluminium-zinc-prices-2022-08-12/>.

(¹⁹) Elpriserna är 2–3 gånger högre än i USA: 0,16 euro/kWh i EU jämfört med 0,07 euro i USA under första halvåret 2024, trots att de hade gått ner i EU (med 0,04 euro) och förblev stabila i USA (+ 0,01 euro) jämfört med första halvåret 2023 och trots minskade energibehov. <https://www.bruegel.org/policy-brief/decarbonising-competitiveness-four-ways-reduce-european-energy-prices>.

(²⁰) Handlingsplanen. för överkomliga energipriser.

(²¹) Det finns pågående initiativ som arbetar med några av dessa frågor: <https://www.ifrs.org/projects/completed-projects/2024/power-purchase-agreements/>, *Power Purchase Agreements, Endorsement consultation* | Efrag.

att sänka kostnaderna för energiintensiva industrier. Avsnitt 4.7.1 i riktlinjerna för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi gör det möjligt att sänka miljöskatter och skatteliknande miljöavgifter för sektorer som inte skulle kunna bedriva sin ekonomiska verksamhet på ett hållbart sätt utan sänkningen, och i avsnitt 4.11 tillåts sänkta elavgifter för energiintensiva användare²². Stål- och metallindustrierna uppfyller i allmänhet dessa villkor. Enligt energiskattedirektivet får elskatten på vissa villkor sänkas till noll för energiintensiva industrier, vilket skapar ett incitament för sektorn att fasa ut fossila bränslen genom elektrifiering och kan stödja dess bredare konkurrenskraft. Medlemsstaterna uppmanas också att skyndsamt slutföra förhandlingarna om energiskattedirektivet²³ för att göra skattereglerna mer gynnsamma för elektrifiering och underlätta övergången från användningen av fossila bränslen.

Ramen för statligt stöd i given för en ren industri, som ska antas under andra kvartalet 2025 efter en samrådsperiod²⁴, kommer att ge ytterligare flexibilitet och förenklingar för att göra det möjligt för medlemsstaterna att påskynda stödet till utfasning av fossila bränslen i industrin. Detta tar hänsyn till att marknads- och regleringssignaler, såsom det nuvarande och det prognostiserade priset i utsläppshandelssystemet, ofta i sig är otillräckliga för att utjämna kostnadsskillnader mellan traditionella och fossilfria produktionsmetoder i detta skede. Enligt det utkast som för närvarande är föremål för offentligt samråd²⁵ kommer förenklade förenlighetsvillkor att gälla för offentligt stöd till all teknik för utfasning av fossila bränslen, även för energieffektivitetsåtgärder. Detta förväntas leda till kostnadsminskningar och öka konkurrenskraften samtidigt som utsläppen av växthusgaser minskar. Förenklade stödordningar som bygger på godkända stödnivåer kommer att tillåtas utöver stödordningar som bygger på beräkningar av finansieringsunderskott eller konkurrensutsatta anbudsförfaranden. Dessa stödordningar omfattar stödtak, men stora projekt kan också godkännas genom ett förenklat förfarande. Investeringar i utfasning av fossila bränslen kommer att beaktas på ett teknikneutralt sätt, med fokus på utsläppsminskningar, även när dessa uppnås gradvis över tid. Utöver direkt investeringsstöd för utfasning av fossila bränslen kommer den nya ramen att underlätta en snabbare avskrivning av tillgångar inom ren teknik, såsom elektrolysanläggningar eller utrustning för avskiljning, lagring och användning av koldioxid.

Riktlinjerna för statligt stöd till kompensation för indirekta kostnader inom systemet för handel med utsläppsrätter ger medlemsstaterna utrymme att kompensera för koldioxidkostnader som skickas vidare via elräkningarna, för vissa handelsexponerade och koldioxidintensiva sektorer, däribland stål- och metallindustrierna. Medlemsstaterna uppmanas att fortsätta att utnyttja denna möjlighet, eller att överväga att använda den när det är relevant för deras industri (för närvarande utnyttjar endast 14 medlemsstater denna möjlighet). I samband med 2026 års översyner av utsläppshandelssystemet och mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen kommer kommissionen att arbeta för att säkerställa lämpliga åtgärder (riktlinjer eller i någon annan form) för kompensation för indirekta kostnader inom utsläppshandelssystemet efter 2030, samtidigt som det säkerställs att detta är förenligt med andra sätt att hantera koldioxidläckage.

(²²) För sektorer som riskerar att flyttas ut från unionen till platser med obefintliga eller mindre ambitiösa miljöregler.

(²³) COM(2021) 563 final.

(²⁴) https://competition-policy.ec.europa.eu/public-consultations/2025-cisaf_en.

(²⁵) https://competition-policy.ec.europa.eu/document/download/45b532ce-53fb-4907-975c-79edaa31a166_en?filename=2025_CISAF_draft_EC_communication.pdf.

EU:s energilagstiftning ger dessutom en ram för utformningen av **nätavgifter** som bygger på principerna om kostnadsavspegling, transparens och icke-diskriminering, samtidigt som hänsyn tas till behovet av nätsäkerhet och nätflexibilitet. Medlemsstaterna kan utforma sina nätavgifter på ett sätt som gynnar energiintensiva industrier. I detta syfte kommer vägledningen om utformningen av nätavgifter som tillkännagavs i handlingsplanen för överkomliga energipriser för andra kvartalet 2025 att innehålla ytterligare detaljer om lösningar för att minska systemkostnaderna till förmån för alla användare, även för energiintensiva sektorer.

Påskyndande av anslutning till nätet och av användningen av förnybar och koldioxidsnål vätgas

I takt med att allt fler sektorer elektrifieras, och många projekt för utbyggnad av nätet försenas, ställs metallsektorn ofta inför långa väntetider för att få eller bygga ut en nätanslutning, ofta flera år. Sådana förseningar kan leda till att hela investeringar i elektrifiering omkullkastas.

Kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstaterna för att ta itu med de problem som ligger till grund för de långa väntetiderna för anslutning till nätet. Kommissionen kommer att utfärda riktlinjer och rekommendationer till medlemsstaterna om förkortade väntetider för anslutning till nätet. Detta kommer att innebära åtgärder som är möjliga inom den befintliga rättsliga ramen och kommer att hjälpa medlemsstaterna att rensa bort spekulativa eller outvecklade ansökningar ur kön och vid behov avvika från principen ”först till kvarn”, på grundval av objektiva kriterier, till stöd för investeringar som gynnar omställningen till ren energi och elsystemets effektivitet. Det kommer att bygga på positiva exempel i vissa medlemsstater och kommer att göras på grundval av en dialog med medlemsstaternas myndigheter. Kommissionen kommer även att utfärda vägledande principer under andra kvartalet 2025 för att fastställa på vilka villkor förutseende investeringar²⁶ i nätprojekt bör göras. Avtal om flexibel anslutning kan också ge energiintensiva industrier möjlighet att få tillgång till nätet medan dessa nätinvesteringar äger rum. Dessutom kommer kommissionen att föreslå ytterligare åtgärder för att underlätta och påskynda tillgången till nätinфраstruktur för elektrifieringsprojekt i energiintensiva industrier.

Eftersom direkt elektrifiering inte alltid är möjlig eller kostnadseffektiv är vätgas en nyckelfaktor för att möjliggöra utfasning av fossila bränslen i stål- och metallindustrierna. Till exempel är direktreduktion med hjälp av vätgas det mest lovande alternativet för att fasa ut fossila bränslen i primärproduktionen av stål, och vätgas är det främsta alternativet till naturgas för att tillhandahålla högttemperaturvärme även inom andra metallindustrier. För att genomföra en konkurrenskraftig omställning krävs riklig tillgång till förnybar och koldioxidsnål vätgas till överkomliga priser. Kommissionen tillkännagav också i given för en ren industri att den under de kommande veckorna skulle anta den delegerade akten om **koldioxidsnål vätgas** för att skapa klarhet för leverantörer, köpare och investerare. Denna delegerade akt kommer att innehålla regler som är så

⁽²⁶⁾ Detta innebär investeringar som förutser en osäker kommande ökning av efterfrågan på el på grund av elektrifiering. För sådana investeringar kan det innebära en orättvis börda för de användare som är tidigt ute om de nuvarande användarna debiteras hela kostnaden, vilket bromsar elektrifieringen. I handlingsplanen för överkomliga energipriser aviseras därför vägledning för att förklara hur medlemsstaterna, när så är relevant i riktade fall, skulle kunna använda sin offentliga budget för att sänka nätavgifterna för att täcka de merkostnader som uppstår till följd av åtgärder för att påskynda utfasningen av fossila bränslen och marknadsintegrationen.

flexibla som möjligt för att uppnå de önskade målen för minskade växthusgasutsläpp för produktion av koldioxidsnåla bränslen på ett teknikneutralt sätt.

Dessutom kommer den **tredje ansökningsomgången inom ramen för den europeiska banken för vätgas**, som tillkännagavs för tredje kvartalet 2025 i given för ren industri, att fortsätta att stödja produktionen och därigenom underlätta tillgången för olika industriella köpare, däribland stål.

Dessutom kommer kommissionen att omprioritera mandatet för den **europeiska alliansen för ren vätgas** mot de sektorer där vätgas är mest relevant för insatserna för utfasning av fossila bränslen. Kommissionen kommer att övervaka och varje år uppdatera framstegen i alliansens projekt för att spåra utbyggnaden av vätgasmarknaden och ge bland annat industriella köpare den säkerhet som krävs för deras planer för utfasning av fossila bränslen.

Snabbare återvinning av överskottsvärme och användning av ren energi

Ökad energieffektivitet och främjande av elektrifiering och användning av ren energi inom stål- och metallsektorn kan ge fördelar för EU:s energisystem samtidigt som kostnaderna för sektorn sänks. Stål och metaller är de industrisektorer som har störst potential för återvinning av spillvärme i EU, särskilt när det gäller högtemperaturvärmeresurser som kan återvinnas från rökgaser, högtemperaturvätskor och avfall. Högtemperaturvärmepumpar håller på att bli ett alltmer mångsidigt alternativ för att använda överskottsprocessvärme, vilket minskar sektorns totala energibehov. Spillvärme kan också återvinnas och användas i fjärrvärmenät. **Kommissionen kommer att utveckla och främja standardiserade metoder för återvinning av spillvärme**, bland annat att reproducera modeller såsom värmeköpsavtal och skala upp bästa praxis för integrerad planering av värmeinfrastruktur, som en del av den strategi för uppvärmning och kylning som aviserades i handlingsplanen för överkomliga energipriser.

Åtgärder:
Under de kommande veckorna kommer kommissionen att anta den delegerade akten om koldioxidsnål vätgas .
Senast andra kvartalet 2025 kommer kommissionen att utfärda en vägledning om utformningen av nätavgifter som erbjuder möjligheter till bland annat lägre nätavgifter för metallsektorn och andra energiintensiva industrier .
Senast andra kvartalet 2025 kommer kommissionen att utfärda vägledande principer för att fastställa villkoren för att bevilja förutseende investeringar i nätprojekt.
Senast tredje kvartalet 2025 kommer kommissionen att inleda den tredje ansökningsomgången för den europeiska banken för vätgas , som är utformad för att stödja produktionen och därigenom underlätta tillgången för industriella köpare, däribland stål.
Senast fjärde kvartalet 2025 kommer kommissionen att föreslå underlättande av nättillträdet för elektrifieringsprojekt i energiintensiva industrier.
Senast fjärde kvartalet 2025 kommer kommissionen att ge medlemsstaterna vägledning om utformningen av differenskontrakt, inbegripet hur de kan kombineras med energiköpsavtal.
I samband med 2026 års översyner av utsläppshandelssystemet och mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen kommer kommissionen att arbeta för att säkerställa

lämpliga åtgärder (riktlinjer eller i någon annan form) för kompensation för indirekta kostnader inom utsläppshandelssystemet efter 2030.

2. FÖRHINDRA KOLDIOXIDLÄCKAGE

För att mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen fullt ut ska uppnå sin potential att förebygga koldioxidläckage **kommer de ekonomiska skyldigheterna i denna mekanism att börja tillämpas 2026, i linje med den gradvisa utfasningen av gratis utsläppsrätter enligt direktivet om EU:s utsläppshandelssystem som ska vara genomförd senast 2034.** Mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen är tillämplig på importerade varor, men den behandlar inte eventuella risker för koldioxidläckage för metaller som produceras i EU som omfattas av priset i EU:s utsläppshandelssystem och som exporteras till tredjeländer och konkurrerar med producenter som är baserade i länder med lägre klimatambitioner. För att hantera denna nackdel kommer kommissionen därför att föreslå en lösning för att hantera risken för koldioxidläckage för varor som produceras för export av sektorer i EU som mekanismen omfattar.

För det andra finns det en risk för att koldioxidläckage i varor som mekanismen omfattar skulle kunna flyttas till senare led i värdekedjan. Detta kan ske genom kringgående, närmare bestämt genom att skyldigheterna enligt mekanismen undviks genom smärre ändringar av de basvaror som mekanismen omfattar eller om konsumenter i EU börjar föredra varor i senare led som importeras från producenter i tredjeländer med svagare klimatpolitik. Dessutom kan företag som för närvarande tillverkar eller bearbetar varor som berörs av mekanismen i EU flytta sin verksamhet till sådana länder. Kommissionen kvantifierar för närvarande dessa risker och kommer att lägga fram ett förslag om att utvidga mekanismen till att omfatta vissa **produkter i senare led** för att hantera dem, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att minimera den administrativa bördan.

För det tredje **finns det en risk för att mekanismens mål kringgås** när varor som produceras i koldioxidsnåla produktionsanläggningar i tredjeländer omdirigeras till europeiska kunder samtidigt som koldioxidintensiv produktion fortsätter för andra marknader (s.k. förflyttning). På samma sätt kan grön målning ske genom metoder för koldioxidredovisning, såsom energiintensiv metallproduktion som drar nytta av marknadsbaserade instrument för att framstå som koldioxidsnål samtidigt som den fortfarande är beroende av energikällor med höga utsläpp eller vilseledande redovisning av skrotinnehåll²⁷. För att ta itu med båda problemen och säkerställa mekanismens integritet kommer kommissionen att lägga fram en strategi för att motverka kringgående. Denna strategi kommer att noggrant bedöma dessa risker och föreslå lösningar för att ta itu med dem, inbegripet lagstiftningsändringar.

Med tanke på hur brådskande det är att skapa klarhet på detta område kommer kommissionen att påskynda arbetet med att utvidga och stärka mekanismen och tidigarelägga viktiga delar av reformen.

Åtgärder:
Senast andra kvartalet 2025 kommer kommissionen att utfärda ett meddelande med en analys av och alternativ för att hantera problemet med koldioxidläckage för varor som mekanismen omfattar som exporteras från EU till tredjeländer.

(²⁷) Indirekta utsläpp under den nuvarande övergångsperioden för mekanismen redovisas i alla sektorer som mekanismen omfattar. I den slutgiltiga fasen redovisas de endast för gödselmedel och cement.

Senast fjärde kvartalet 2025 kommer kommissionen att genomföra en omfattande översyn av mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen, åtföljd av en **strategi för att motverka kringgående** och av ett **första lagstiftningsförslag**

- som **utvidgar tillämpningsområdet för mekanismen till vissa stål- och aluminiumintensiva produkter i senare led,**
- inkluderar ytterligare åtgärder för att motverka kringgående.

3. FRÄMJA OCH SKYDDA DEN EUROPEISKA INDUSTRIELLA KAPACITETEN

Den globala överkapaciteten hotar allvarligt den europeiska industrins lönsamhet och konkurrenskraft. EU har redan antagit flera handelspolitiska skyddsåtgärder inom metallsektorerna mot illojal global konkurrens. För närvarande är järn och stål den sektor som har flest handelspolitiska skyddsåtgärder, följt av sektorn för icke-järnmetaller och mineraler. Industrin hotas dock fortfarande av global överkapacitet och globala snedvridningar från Kina och andra länder som på konstgjord väg stöder sina inhemska industrier eller kringgår EU:s handelspolitiska skyddsåtgärder och sanktioner. EU är den enda större stålproducerande region där kapaciteten minskat.

Dessutom kommer USA:s införande av importtullar på 25 % på stål och aluminium den 12 mars 2025 inte bara att inverka negativt på producenter i EU genom att begränsa tillträdet till den amerikanska marknaden, även för basmetaller som bearbetas till varor i senare led, utan också att öka trycket från export som tidigare var avsedd för USA och som kan komma att omdirigeras till EU.

Handelspolitiska skyddsåtgärder och andra handelsåtgärder

EU har sett över den befintliga skyddsåtgärden för stål för att hantera den senaste marknadsutvecklingen och säkerställa åtgärdens effektivitet. Kommissionen har genomfört en utförlig undersökning av den nuvarande skyddsåtgärden för stål och har lagt fram förslag till medlemsstaterna om hur den kan anpassas för att ta itu med den svåra situation som EU:s stålsektor står inför. De föreslagna justeringarna kommer att medföra betydande lättnader på kort sikt för EU:s stålproducenter genom att säkerställa åtgärdens effektivitet, särskilt i de kategorier där importtrycket är mest akut. I synnerhet har den betydande importökningen i kombination med en minskad efterfrågan inom vissa kategorier beaktats.

Skyddsåtgärden kommer enligt lag att upphöra att gälla den 30 juni 2026, men det är orimligt att anta att den strukturella globala överkapaciteten och dess negativa handelsrelaterade inverkan på EU:s stålindustri, som föranledde användningen av skyddsåtgärden, kommer att försvinna den 1 juli 2026. Tvärtom kommer de negativa handelsrelaterade effekterna sannolikt att förvärras i och med att allt fler tredjeländer antar åtgärder som syftar till att begränsa importen till deras marknader, vilket leder till att EU-marknaden blir den främsta mottagaren för den globala överskottskapaciteten.

Mot bakgrund av denna exceptionella situation är det därför nödvändigt att införa lämpliga och effektiva skyddsåtgärder som sträcker sig bortom den 30 juni 2026 och som kommer att bidra till att bevara en konkurrenskraftig och hållbar stålindustri i EU. Därför kommer kommissionen senast tredje kvartalet 2025 att föreslå en långsiktig åtgärd som ger ett mycket effektivt skydd för EU:s stålsektor. Kommissionen kommer att arbeta för att se till att den nya åtgärden träder i kraft i tid för att ersätta den nuvarande skyddsåtgärden och ger effektiva rättsmedel mot negativa handelsrelaterade effekter som orsakas av global överkapacitet. Den kommer att ta hänsyn till förändrad efterfrågan i EU

samt göra säkerhets- och resiliensöverväganden, samtidigt som en viss grad av öppenhet på EU-marknaden bevaras. Denna balanserade strategi kommer att skydda unionens intressen, inbegripet producenter och användare, samt importörer och konsumenter. Samtidigt kommer EU, i enlighet med sina internationella skyldigheter, att fortsätta att samarbeta med sina partner i tredjeländer och sina multilaterala partner för att ta itu med överkapaciteten på global nivå²⁸.

I december 2024 inledde kommissionen dessutom en **skyddsåtgärdsundersökning avseende import av vissa legeringsämnen**, en sektor som är av avgörande betydelse för EU:s ekonomi, eftersom legeringar används för att förbättra stålets eller aluminiumets styrka, hållbarhet och kvalitet, och undersökningen kommer att slutföras senast den 18 november 2025. Kommissionen kommer inte att tveka att vidta ytterligare skyddsåtgärder om sådana anses nödvändiga till följd av denna undersökning.

Situationen håller också på att försämrans inom aluminiumsektorn. EU:s producenter har tappat en betydande marknadsandel under det senaste årtiondet och dessutom är omkring 50 % av primärproduktionskapaciteten outnyttjad sedan 2021. De nyligen aviserade amerikanska tullarna på aluminium kommer sannolikt att förvärra situationen ytterligare med tanke på det betydande hotet om omläggning av handeln från flera destinationer. **Därför har kommissionen börjat samla in relevant bevisning inför användningen av de handelspolitiska skyddsinstrumenten, bland annat genom att inleda en skyddsåtgärdsundersökning omedelbart efter det att en väl underbyggd begäran har lämnats in.**

Kommissionen har noterat en ökande trend där exporterande tillverkare försöker kringgå de handelspolitiska skyddsåtgärderna. Detta agerande riskerar att undergräva effektiviteten i våra handelspolitiska skyddsåtgärder. Detta innebär att även om den särskilda antidumpnings- eller antisubventionsåtgärden på ett adekvat sätt tar itu med direktimporten, kan den senare ersättas av indirekt import där det slutliga steget i produktionsprocessen äger rum i ett tredjeland som inte omfattas av åtgärderna, före avsändning till EU, för att undvika betalning av tullar. För att säkerställa att de handelspolitiska skyddsåtgärderna är effektiva **kommer kommissionen, som en av de prioriterade åtgärderna, att bedöma om den bör anpassa sin praxis genom att införa en ”regel för smältning och gjutning”**, som skulle göra det möjligt för kommissionen att agera mot det land där metallen ursprungligen smälts, oavsett platsen för senare bearbetning och varans ursprung enligt de traditionella ursprungsreglerna för varor som inte är föremål för preferensbehandling. Tillämpningen av denna regel skulle undanröja möjligheten att ändra metallproduktens ursprung genom att utföra minimal omvandling och skulle skapa större säkerhet när det gäller att spåra produktens ursprung. Kommissionen kommer under alla omständigheter att vara vaksam, eftersom överkapacitet som genereras på icke-marknadsmässiga villkor också kan få till följd att orelaterade marknadsbaserade producenter i andra tredjeländer exporterar kvantiteter till EU som inte får säljas på deras inhemska eller andra traditionella icke-europeiska marknader.

För att ta itu med **den snabba utvecklingen på de globala marknaderna och skydda industrin kommer kommissionen att stärka övervakningen av handelsflödena** och proaktivt inleda undersökningar på grundval av en ”risk för skada”, utan att invänta att väsentlig skada uppstår. När det gäller metaller som omfattas av denna handlingsplan, utom stål och aluminium, kommer kommissionen senast tredje kvartalet 2025 att

(²⁸) Till exempel som en del av det globala forumet för överkapacitet i stålsektorn, en viktig plattform som sammanför 28 medlemmar som åtagit sig att utveckla och genomföra gemensamma lösningar på problemet med överkapacitet och förbättra marknadens funktion inom stålsektorn.

rapportera om sin förstärkta övervakning av marknadssituationen för dessa sektorer och kommer att vara beredd att vid behov föreslå handelsåtgärder. Såsom aviserades i given för en ren industri kommer kommissionen att arbeta för att skärpa de befintliga handelspolitiska skyddsinstrumenten. **I detta sammanhang kommer kommissionen också att bedöma om det nuvarande systemet med regeln om lägsta tull kräver ändringar.** EU kommer att fortsätta att intensifiera sina ansträngningar i ett multilateralt sammanhang för att ta itu med de globala utmaningar som dessa sektorer står inför. Situationen inom kopparsektorn kommer att bli föremål för noggrann övervakning eftersom USA i februari 2025, i enlighet med avsnitt 232 i Trade Expansion Act från 1962, inledde en utredning av kopparimport, vilket skulle kunna leda till ytterligare tulltaxebestämmelser och störningar på de globala marknaderna. Detta skulle kunna få indirekta konsekvenser för de europeiska medlemsstaterna, även om de inte är stora leverantörer till den amerikanska marknaden.

Sedan mars 2022 har **EU antagit en lång rad sanktioner mot Ryssland som ett svar på landets anfallskrig mot Ukraina** i syfte att försvaga Rysslands ekonomiska bas, beröva landet kritisk teknik och kritiska marknader och avsevärt begränsa landets förmåga att föra krig. Sanktionerna omfattar importrestriktioner för järn och stål, vilket är en av de strängaste uppsättningarna sektorsspecifika sanktioner mot Ryssland. Utöver det befintliga förbudet mot import av produkter av bearbetad aluminium från Ryssland innehåller det 16:e sanktionspaketet mot Ryssland (som antogs den 24 februari 2025) ett förbud mot import till EU av primäraluminium från Ryssland, med en kvotmekanism för att säkerställa en smidig övergång för företagen. Kommissionen kommer att säkerställa ett effektivt genomförande av dessa sanktioner och EU kommer vid behov att införa ytterligare åtgärder för att motverka att de kringgås.

Den riktade översynen av EU:s kemikalieregler (Reach) under fjärde kvartalet 2025 ska bidra till att förenkla reglerna för den kemiska industrin utan att göra avkall på säkerhet och miljöskydd. I samband med detta kommer denna översyn att syfta till att säkerställa ett stabilt och förutsägbart regelverk för metaller som produceras i EU och släpps ut på EU-marknaden.

Åtgärder:
Kommissionen har föreslagit justeringar av skyddsåtgärden för stål som ska träda i kraft den 1 april 2025. Åtgärden kommer att skärpas för att säkerställa dess effektivitet och för att hantera den senaste marknadsutvecklingen.
Kommissionen står redo att använda de handelspolitiska skyddsinstrumenten och att inleda en undersökning om skyddsåtgärder inom aluminiumsektorn omedelbart efter det att en vederbörligen motiverad begäran har lämnats in.
Senast tredje kvartalet 2025 kommer kommissionen att föreslå en handelsåtgärd som ska ersätta skyddsåtgärderna för stål från och med den 1 juli 2026 och som ger ett mycket effektivt skydd mot negativa handelsrelaterade effekter som orsakas av global överkapacitet.
Kommissionen kommer skyndsamt att genomföra undersökningen om skyddsåtgärder för ferrolegeringar , så att den är genomförd senast den 18 november 2025.

Kommissionen kommer att bedöma införandet av regeln för ”smältning och gjutning” för att spåra det land där metallvaran ursprungligen smälts och gjutits.

4. FRÄMJA CIRKULARITET FÖR METALLER

Att öka cirkulariteten är en viktig väg till att fasa ut fossila bränslen i metallindustrin. Genom återvinning kan man till exempel spara upp till 95 % respektive 80 % av den energi som krävs för framställning av primäraluminium respektive stål. Återvinning av skrot som genereras i EU gör det också möjligt att minska EU:s industris beroende av importerade råvaruämnen, exempelvis bauxit/aluminiumoxid/aluminium som erkänns som en strategisk råvara i EU, och där efterfrågan förväntas öka avsevärt.

Mängden skrot som används för återvinning i EU minskar dock. Detta sker av två anledningar: bristande efterfrågan från EU:s industri (särskilt på stål) och högre priser på skrot som betalas av stål- och aluminiumproducenter i tredjeländer, ofta på grund av snedvridning av handeln, t.ex. genom subventioner, eller orättvisa marknadsvillkor. Till följd av detta har exporten av järnskrot mer än fördubblats under de senaste åren och nådde en toppnotering på 19,43 miljoner ton 2021 (omkring 20 % av den totala mängden skrot som hade genererats i EU). 2024 väntas ett nytt rekord för europeiskt skrot av aluminium, då exporten av skrot av aluminium förväntas överstiga 1,3 miljoner ton.

För att vända denna trend är **det första målet att stimulera efterfrågan genom att öka användningen av sådana resurser i EU.** För att uppnå detta bör skrot sorteras och bearbetas bättre för att säkerställa dess användbarhet i tillämpningar av hög kvalitet, såsom bilar. Denna omställning kräver investeringar från återvinningsföretag och köpare, liksom incitament på både EU-nivå och nationell nivå²⁹, och designkrav för relevanta produktgrupper. För att underlätta utnyttjandet av sekundärt innehåll i sådana sektorer som traditionellt är beroende av nymetaller kommer kommissionen att förbereda utarbetandet av mål för återvunnet stål och aluminium i nyckelsektorer på ett kostnadseffektivt sätt, med beaktande av den varierande förmågan att överföra kostnader på kunderna samt av den globala konkurrensen. Genomförbarhetsstudien för ett sådant utnyttjande i bilindustrin kommer att slutföras i slutet av 2026 som en del av den förordning om utjänta fordon som för närvarande är föremål för medbeslutande.

Kommissionen kommer också att bedöma behovet av **krav på återanvändbarhet och/eller innehåll av återvunnet material** för ytterligare produktgrupper samt av att prioritera produktdesign och avfallsbehandlingsfunktioner som underlättar separering av kopparkomponenter från stål- och aluminiumfraktioner. Detta kommer att hanteras genom krav i delegerade akter för relevanta produktgrupper enligt förordningen om ekodesign för hållbara produkter och annan relevant lagstiftning (förordningen om byggprodukter, förordningen om utjänta fordon, rättsakten om den cirkulära ekonomin).

Att öka andelen framställning av sekundära metaller innebär ett skifte i vissa produktionsparadigm och förändrade affärsmodeller. I enlighet med antitrustreglerna bör aktörer längs värdekedjan samarbeta bättre för att förverkliga detta och få bukt med inlåsningen i etablerade affärsmodeller. Kommissionen kommer därför att involvera alla

⁽²⁹⁾ Avsnitt 4.4 i riktlinjerna för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi möjliggör statligt stöd för resurseffektivitet och övergången till en cirkulär ekonomi: EUR-Lex – 52022XC0218(03) – SV – EUR-Lex.

berörda parter för att diskutera skyldigheter avseende återanvändbarhet och innehåll av återvunnet material samt andra relaterade frågor. Denna dialog kommer att göra det möjligt för kommissionen att stödja utarbetandet av den rättsakt om den cirkulära ekonomin som planeras till fjärde kvartalet 2026 samt, i förekommande fall, genomförandet av förordningen om ekodesign för hållbara produkter³⁰ och andra lämpliga ramar.

För det andra kan arbetet för att öka den inhemska efterfrågan på metallskrot endast vara effektivt om de internationella villkoren förblir rättvisa. **Det är också nödvändigt att agera i fråga om leveranser för att säkerställa tillgången till skrot för EU:s producenter, samtidigt som man bibehåller affärsnyttan för återvinningsföretagen.** Den reviderade förordningen om transport av avfall³¹ innehåller nya verktyg som säkerställer att exporten av avfall, inbegripet metallskrot, inte orsakar skada på miljön och människors hälsa i tredjeländer, och kommissionen kommer att använda sådana verktyg för avfall i form av metallskrot.

Ett viktigt antal tredjeländer tillåter inte export av metallskrot till EU, vilket minskar tillgången till denna strategiska sekundära råvara. Vissa länder tillämpar också orättvisa subventioner för att stödja sin industri för återvinning och produktion av metaller. Därför övervakar kommissionen situationen och kommer att överväga att senast tredje kvartalet 2025 föreslå en handelsåtgärd om det är nödvändigt för att säkerställa tillräcklig tillgång till skrot i EU, och i den processen kommer den också att bedöma skälen till och möjligheten att införa en ömsesidighetsregel som skulle vara förenlig med EU:s internationella åtaganden.

På den **inre marknaden bör metallskrot cirkulera fritt** för att säkerställa att det kan återvinnas i de mest välpresterande anläggningarna och för att dra nytta av stordriftsfördelar. För vissa typer av skrot kvarstår dock hinder på grund av icke-harmoniserade avfallsklassificeringssystem. Rättsakten om den cirkulära ekonomin, som tillkännagavs för fjärde kvartalet 2026, kommer att ytterligare förbättra funktionen hos marknaderna för sekundära råvaror och skapa en inre marknad för avfall. I detta sammanhang kommer kommissionen också att undersöka om ytterligare åtgärder, såsom exportavgifter eller exporttullar, är nödvändiga för att främja tillgången till skrot i EU som genererats med höga miljömässiga och sociala standarder och för att förhindra potentiellt ”skrotläckage” till tredjeländer med lägre standarder.

För att den inre marknaden ska fungera bättre för metallsektorn krävs också att **standardiseringens roll** förbättras. Till exempel skulle man genom standardisering kunna underlätta främjande av högvärdigt stål, återanvändning av konstruktionsstål eller återvinning av biprodukter från stål. Klassificeringen av skrotets kvaliteter bör också förbättras för att göra det lättare att bättre matcha tillgången på sekundära råvaror med efterfrågan i EU.

Åtgärder:

⁽³⁰⁾ Det första arbetsprogrammet för ekodesign för hållbara produkter väntas antas under de kommande veckorna.

⁽³¹⁾ FÖRORDNING 2024/1157, finns här: [Förordning – EU – 2024/1157 – SV – EUR-Lex](#).

Senast tredje kvartalet 2025 kommer kommissionen att överväga handelsåtgärder för att säkerställa tillräcklig tillgång till skrot.
Senast fjärde kvartalet 2026 kommer kommissionen att presentera genomförbarhetsstudien om skyldigheterna avseende återvunnet innehåll för stål och aluminium enligt förordningen om uttjänta fordon .
Senast fjärde kvartalet 2026 kommer kommissionen att förbereda införandet av skyldigheter avseende återvunnet innehåll för aluminium i relevanta byggprodukter och förbättra marknaden för sekundära råvaror i EU som en del av rättsakten om den cirkulära ekonomin.
Senast fjärde kvartalet 2026 kommer kommissionen att föreslå en rättsakt om den cirkulära ekonomin för att ytterligare förbättra funktionen hos marknaderna för sekundära råvaror och skapa en inre marknad för avfall.
Kommissionen kommer att bedöma möjligheten att införa krav på återanvändbarhet och/eller innehåll av återvunnet material för stål, aluminium och koppar i specifika produkter enligt förordningen om ekodesign för hållbara produkter.

5. FÖRSVARA ARBETSTILLFÄLLEN AV HÖG KVALITET INOM INDUSTRIEN

Genom denna handlingsplan mobiliserar kommissionen alla sina verktyg till förmån för en stark, blomstrande och resilient stål- och metallsektor och säkerställer dess långsiktiga hållbarhet och arbetskraftens välbefinnande. Vi gör det för att främja och skydda arbetstillfällen av hög kvalitet inom industrin, med anständiga löner och tydliga och förutsägbara arbetsvillkor och höga hälso- och säkerhetsnormer.

Europa har en lång tradition av stålproduktion, där stålarbetare spelar en nyckelroll i grunden för den europeiska tillverkningen. För att upprätthålla sektorns konkurrenskraft och stora sociala värde är det viktigt att upprätthålla dessa högkvalificerade arbetstillfällen av hög kvalitet som ger anständiga löner, ett starkt arbetstagskydd och hög standard i fråga om hälsa och säkerhet.

Det är viktigt att upprätthålla EU:s lagstiftning om arbetstagares rättigheter, i synnerhet när det gäller information och samråd, särskilt eftersom stålsektorn genomgår en djupgående omvandling på grund av den gröna och den digitala omställningen. Att kontinuerligt stödja och stärka den **sociala dialogen** är avgörande för att hantera omställningen på ett effektivt sätt, säkerställa att fackföreningar och arbetsgivarorganisationer har en central roll, främja inkluderande beslutsfattande och säkerställa en rättvis och hållbar framtid för både arbetstagare och industrin.

Dessutom bör **aktiv arbetsmarknadspolitik också spela en avgörande roll för att säkerställa en rättvis omställning** genom att ge arbetstagarna den kompetens som behövs för framväxande industrier, underlätta övergång mellan arbeten genom riktade omskolnings- och arbetsförmedlingstjänster och stödja entreprenörskap, särskilt för unga arbetstagare, kvinnor, äldre arbetstagare och personer från underrepresenterade regioner. Kommissionen presenterade nyligen **kompetensunionen**, som syftar till att skapa kompetens för arbetstillfällen av god kvalitet, förse arbetskraften med kompetenshöjning och omskolning i takt med att arbetskraven förändras och sprida kompetens i hela EU.

Kompetenspakten, särskilt det storskaliga partnerskapet för energiintensiva industrier (inklusive stål och metall)³², kommer också att vara relevant i detta sammanhang.

För att säkerställa bättre stöd till arbetstagare som påverkas av omställningarna, och såsom redan aviserats i handlingsplanen för fordonsindustrin, kommer kommissionen under våren 2025 att föreslå en **riktad ändring av förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter** för att utvidga möjligheten att stödja företag i omstruktureringsprocesser för att skydda de anställda mot risken för arbetslöshet. För att hjälpa medlemsstaterna och branschpartnerna att på ett ännu bättre sätt utnyttja de möjligheter som Europeiska socialfonden+ erbjuder kommer kommissionen också att aktivt samarbeta med dem för att uppmärksamma de möjligheter som ESF+ erbjuder och sammanföra aktörer.

Mer allmänt kommer kommissionen att fortsätta att stödja arbetsmarknadens parter för att säkerställa en **rättvis omställning** inom stål- och metallsektorerna, särskilt i de regioner som påverkas mest, med utgångspunkt i de lärdomar som dragits genom och framgångarna med Fonden för en rättvis omställning. Detta kräver en allomfattande, flexibel och integrerad strategi för att hjälpa arbetstagare, deras familjer och deras samhällen att se till att ingen arbetstagare eller region i EU lämnas utanför, vilket är en avgörande förutsättning för att upprätthålla allmänhetens stöd för omställningen till ren energi.

Det europeiska observationsorganet för rättvis omställning och färdplanen för sysselsättning av hög kvalitet, som tillkännagavs i given för en ren industri, kommer att vara avgörande för övervakningen av omställningens effekter på sysselsättningen. För att säkerställa en rättvis och inkluderande process måste arbetsgivarna integrera principerna för en rättvis omställning i alla projekt för industriell omvandling, skydda arbetstagarnas rättigheter och säkra arbetstillfällen av hög kvalitet för framtiden.

Åtgärder:
Under våren 2025 görs en ändring av förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter .
Det europeiska observationsorganet för rättvis omställning kommer att övervaka omställningens effekter på sysselsättningen.

6. MINSKA RISKERNA MED PROJEKT FÖR UTFASNING AV FOSSILA BRÄNSLEN GENOM PIONJÄRMARKNADER OCH OFFENTLIGT STÖD

Många investeringar i utfasning av fossila bränslen i metallindustrin är för närvarande inte lönsamma. Besparingarna på kort sikt när det gäller koldioxidkostnader uppvägs i allmänhet av de högre kapital- och driftsutgifterna på grund av höga teknikkostnader och högre kostnader för energibärare såsom förnybar och koldioxidsnål vätgas. Lågkolhaltiga metaller kommer under överskådlig framtid att förbli dyrare än de konventionellt framställda alternativen. För att minimera behovet av offentligt stöd är det viktigt att metallproducenterna får en grön premie.

⁽³²⁾ https://pact-for-skills.ec.europa.eu/about/industrial-ecosystems-and-partnerships/energy-intensive-industries-large-scale-partnerships_en.

Pionjärmarknader, både offentliga och privata, kommer att visa vägen för ett bredare införande av lågkolhaltiga metaller som handelsnorm. I dessa marknadssegment, särskilt de där offentlig upphandling, subventioner eller rättsliga incitament spelar en roll när det gäller att forma marknaden, skulle riktade krav eller incitament skapa en stabil efterfrågan som kan tillgodoses av lågkolhaltiga metaller som produceras i Europa.

Såsom tillkännagavs i given för en ren industri **kommer kommissionen att, som en del av rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin, föreslå att resiliens- och hållbarhetskriterier införs för att främja ren europeisk energi för energiintensiva sektorer.** Dessa kriterier (för t.ex. ren energi, resiliens, cirkularitet och cybersäkerhet) kommer att öka efterfrågan på rena produkter som är tillverkade i EU och ska bygga på erfarenheterna av förordningen om nettonollindustrin för ren teknik, främja innovation samt EU:s miljömässiga och sociala normer och garantera lika villkor. Detta skulle kunna utvidga tillämpningen av icke-prisrelaterade kriterier på EU:s budget, nationella stödprogram samt offentlig (och i vissa fall privat) upphandling, till förmån för energiintensiva industrier. Stål- och metallindustrierna samt relaterade industrier i senare led – bilindustrin, byggindustrin och maskinindustrin – kommer att beaktas bland de sektorer där kriterierna ska tillämpas, och konkurrenskraften i hela försörjningskedjorna kommer också att bedömas vid utformningen av stödprogram på EU-nivå och nationell nivå.

För att göra det möjligt för industrier som investerar i utfasning av fossila bränslen att dra nytta av den ”gröna premien” kommer rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin att **omfatta en ny frivillig märkning av industriprodukters koldioxidintensitet**, utan överlappningar, som bygger på enkla metoder med data från utsläppshandelssystemet och samma metoder som mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen. Detta bör ligga till grund för ytterligare samverkan med de internationella insatserna för att mäta koldioxidintensitet. Av skyndsamhetsskäl avser kommissionen att inleda arbetet med stål 2025. Detta ska bygga på industrins befintliga rapportering eller, i förekommande fall, på gemensamma metoder.

Samtidigt fortsätter kommissionen att arbeta med **heltäckande livscykelbedömningar för att förbättra produkternas hållbarhet.** När det gäller stål kommer förordningen om ekodesign för hållbara produkter att komplettera märkningen i rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin genom att utveckla krav på produkter med hög stålhalt och lägga till relevanta miljökriterier utöver koldioxidavtrycket. Detta skulle göra det möjligt för konsumenterna att se de relevanta produkternas miljöavtryck.

Minska riskerna med projekt med höga investeringskostnader

Redan genom att agera mot alla ovannämnda hinder kommer affärsnyttan att öka. Både offentligt och privat stöd till investeringar är dock nödvändigt för att säkerställa omställningen, öka konkurrenskraften och säkerställa resiliensen i leveranskedjan. Detta är nödvändigt för att ta itu med den saxeffect som är kopplad till global överkapacitet som ofta utlöses av otillbörliga handelsmetoder och till högre energikostnader än de flesta internationella konkurrenter har. I vissa fall, såsom nickel, utgör prissvängningar som drivs av geopolitiska konkurrenters inflytande ett hot mot investeringssäkerheten. För att förhindra detta och säkerställa att den europeiska industrin gynnas av hållbart producerade kritiska råvaror kommer vi att fortsätta genomförandet av de relevanta bestämmelserna i

förordningen om kritiska råvaror och ha ett nära samarbete med tredjeländerna för att genomföra den ESG-relaterade pelaren från våra strategiska partnerskap om råvaruvärdekedjor. Vi kommer att fortsätta det gemensamma arbetet i internationella forum som G7 för att främja standarder för ekonomisk säkerhet för kritiska råvaror, särskilt nickel.

Höga kapitalkostnader kombineras ofta med betydligt högre driftskostnader för koldioxidsnåla produktionsprocesser och ren energi. Enligt industrins beräkningar uppskattas de årliga finansiella behoven för att fasa ut fossila bränslen från stålindustrin till 5,2 miljarder euro i kapitalutgifter och 9 miljarder euro i driftsutgifter fram till 2030³³. För icke-järnmetaller uppskattar aluminiumindustrin det årliga investeringsbehovet till omkring 1,3 miljarder euro fram till 2050 för att fasa ut fossila bränslen i sektorn, medan detta för koppar motsvarar cirka 211,5 miljoner euro fram till 2050. De flesta av dessa projekt kommer sannolikt inte att vara ekonomiskt genomförbara i den nuvarande miljön och skulle kräva offentlig finansiering för att övervinna tekniska och miljörelaterade externaliteter.

EU har redan varit tämligen aktivt när det gäller att stödja sådana projekt. Mellan oktober 2022 och februari 2025 godkände kommissionen närmare 9 miljarder euro i statligt stöd till tio enskilda projekt för utfasning av fossila bränslen i stålsektorn. Flera projekt för utfasning av fossila bränslen i stålsektorn fick också stöd genom EU:s innovationsfond. Ytterligare projekt fick stöd baserat på stödsystem för utfasning av fossila bränslen som var öppna för alla energiintensiva sektorer. Kommissionen har godkänt ett antal sådana stödordningar för utfasning av fossila bränslen i industrin, bland annat i form av differenskontrakt för koldioxid³⁴ för flera medlemsstater, och kommissionen kommer att ge vägledning om hur sådana stödsystem bäst kan struktureras i enlighet med reglerna för statligt stöd. Aktuella exempel på godkända stödordningar som kommer att, eller kan, gynna även stålindustrin är två slovakiska stödordningar med en total budget på 1,1 miljarder euro, en italiensk stödordning på 550 miljoner euro, en tysk stödordning på 4 miljarder euro, en fransk stödordning på 3 miljarder euro, en österrikisk stödordning på 2,7 miljarder euro och en tjeckisk stödordning på 2,5 miljarder euro. Dessutom har ytterligare projekt finansierats av EU³⁵, bland annat för att öka effektiviteten i användningen av råvaror och energi.

För att locka till sig mer privat finansiering kommer det att krävas ytterligare offentligt stöd, från innovation till expansion och utbyggnad, samtidigt som lika villkor upprätthålls på hela den inre marknaden.

På innovationsstadiet tillhandahåller kol- och stålforskningsfonden viktig finansiering för stålsektorn och stöder övergången till rent stål och den övergripande utfasningen av fossila bränslen i industrin. Kommissionen kommer att lansera flaggskeppsinitiativ som är tänkta att mobilisera 150 miljoner euro under 2026 och 2027 och som också skulle kunna bidra till att stärka den europeiska försvarsforskningsdimensionen inom sektorn. Dessutom kommer kommissionen att föreslå en övergripande **reform av kol- och stålforskningsfonden** för att förenkla och ytterligare påskynda investeringarna i stålforskning, inbegripet forskning om försvarstillämpningar.

⁽³³⁾ <https://www.eurofer.eu/issues/climate-and-energy/maps-of-key-low-carbon-steel-projects>.

⁽³⁴⁾ Där stöd betalas per ton växthusgaser som man har undvikit att släppa ut under driften av en anläggning med låga koldioxidutsläpp efter avdrag för koldioxidpriset.

⁽³⁵⁾ T.ex. LIFE16 ENV/ES/000242 LIFE-2-ACID, LIFE16 ENV/IT/000231 LIFE 4GreenSteel, LIFE19 CCM/IT/001334 LIFE HEATLEAP.

Såsom tillkännagavs i given för en ren industri kommer det dessutom att utlysas en ansökningsomgång inom Horisont Europa på cirka 600 miljoner euro i arbetsprogrammet 2026–2027 för att stödja projekt som är lämpliga att tas i drift, bland annat inom stål- och metallindustrin.

Denna ansökningsomgång kommer att komplettera pågående forskningsinsatser som finansieras inom ramen för Horisont Europa och som handlar om utfasning av fossila bränslen, inbegripet återvinningsteknik för att förbättra cirkulariteten för metall i EU.

Det europeiska innovationscentrumet för industriell omställning och industriutsläpp, som inrättats enligt EU:s direktiv om industriutsläpp, kommer att påskynda införandet av grön teknik för industriell omställning. Innovationscentrumets resultat kommer att utformas för att ligga till grund för offentliga myndigheters, finanssektorns och privata investerares beslut om finansiellt stöd och investeringar.

I expansionsfasen tillkännagav kommissionen, som en del av given för en ren industri, en bank för utfasning av fossila bränslen i industrin som siktar på 100 miljarder euro i finansiering baserad på tillgängliga medel i innovationsfonden, ytterligare intäkter från delar av utsläppshandelssystemet samt översynen av InvestEU. Kommissionen kommer under 2025 att inleda en pilotauktion på 1 miljard euro om utfasning av fossila bränslen i viktiga industriprocesser inom olika sektorer, däribland stål och metall, för att stödja utfasning av fossila bränslen i och elektrifiering av industrin med befintliga resurser inom ramen för innovationsfonden. Medlemsstaterna uppmanas att kombinera stöd från innovationsfonden med auktioner som en tjänst.

I alla finansieringsprogram kommer uppmärksamhet att ägnas åt att förenkla finansieringsvillkoren för att minska de insatser och den sakkunskap som krävs för att ansöka om offentligt stöd. Detta kommer att hjälpa små och medelstora företag inom sektorn att också få tillgång till dessa finansieringsprogram.

Stöd till konkreta projekt genom förordningen om kritiska råvaror

Aluminium, koppar och nickel samt många legeringsämnen av stål är samtidigt kritiska råvaror. De gynnas därför av bestämmelserna i förordningen om kritiska råvaror, som syftar till att frigöra EU:s råvarupotential längs hela värdekedjan, från undersökning till utvinning, bearbetning och återvinning. Kommissionen kommer att tillkännage den **första omgången av utvalda strategiska projekt i mars 2025, bland annat för aluminium, koppar och nickel, i EU:s medlemsstater och partnerländer utanför EU**. Dessa kommer att gynnas av förenklade tillståndsförfaranden, och kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstaterna och offentliga och privata finansinstitut för att säkerställa tillgång till finansiering för sådana projekt samt för att identifiera köpare när så är relevant.

Kommissionen strävar dessutom efter att öka stabiliteten på råvarumarknaderna för att förhindra alltför stora prissvängningar som skulle kunna äventyra europeiska projekt. Den **plattform för matchning och aggregering av utbud och efterfrågan** som ska lanseras i år skulle också kunna gynna basmetallsektorerna, öka affärsmöjligheterna och ge ytterligare långsiktig säkerhet för transaktioner.

Arbete med förenkling av lagstiftningen

Stål- och metallsektorerna hör dessutom till de mest reglerade industrisektorerna i EU. Den regelbörda som sådana företag står inför innebär ett stort tryck på deras resurser, vilket stjäl tid från deras centrala affärsmål, särskilt för små och medelstora företag. Att ta itu

med denna begränsning är viktigt för konkurrenskraften inom EU:s stål- och metallsektorer. Den 26 februari 2025 antog kommissionen de två första nya förslagen, så kallade omnibuspaketet, om förenklingsåtgärder som kommer att minska byråkratin och förenkla EU:s regler. Ytterligare sådana kommer att antas i år.

Åtgärder:
Under fjärde kvartalet 2025 kommer kommissionen att som en del av rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin föreslå att resiliens- och hållbarhetskriterier införs för att stärka produktionen av rena produkter som tillverkas i EU.
Under fjärde kvartalet 2025 kommer kommissionen att föreslå en reform av kol- och stålforskningsfonden .
Under 2025 kommer kommissionen, med anledning av den kommande banken för utfasning av fossila bränslen i industrin, att inleda en pilotauktion på 1 miljard euro för att stödja utfasningen av fossila bränslen i industrin och elektrifiering av viktiga industriprocesser inom olika sektorer, med hjälp av en kombination av befintliga resurser inom ramen för innovationsfonden, vilket också kommer att underlätta elektrifieringen av stål- och metallindustriprocesser. Medlemsstaterna uppmanas att kombinera stöd från innovationsfonden med auktioner som en tjänst.
Under 2026 och 2027 kommer kommissionen att inleda ansökningsomgångar inom ramen för kol- och stålforskningsfonden .

7. SAMARBETA FÖREN RÄTTVIS OMSTÄLLNING

För att ta itu med de utmaningar som metallindustrin står inför när det gäller konkurrenskraft, sociala frågor och utfasning av fossila bränslen kommer det att krävas nära och intensivare samverkan mellan alla berörda parter. Kommissionen kommer kontinuerligt att **övervaka** situationen inom sektorn, dess motståndskraft och pågående utfasning av fossila bränslen och de eventuella politiska anpassningar som krävs, i dialog med sektorn, arbetsmarknadens parter och medlagstiftarna.

Genomförandet av omställningsvägen för metallsektorerna kommer att ge ett konstant utrymme för dialog mellan industrin, fackföreningar och andra berörda parter. Mandatet för högnivågruppen för energiintensiva industrier kommer att förlängas med ytterligare fyra år för att möjliggöra detta genomförande. Den kommer att utgöra en plattform för övervakning av den senaste utvecklingen i frågor som rör konkurrenskraft och utfasning av fossila bränslen i metallindustrin, såsom energikostnader, kompetensbehov och global överkapacitet.

Stål- och metallsektorerna är oumbärliga för Europas industriella ryggrad, för vår motståndskraft, ekonomiska säkerhet, och för vårt försvar och vår sociala stabilitet. Kommissionen uppmanar Europaparlamentet, rådet och alla berörda parter att samarbeta om genomförandet av denna handlingsplan för att se till att vi upprätthåller och förbättrar produktionskapaciteten i Europa och säkerställer stabila och tillförlitliga leveranser till våra nyckelindustrier, inbegripet försvarsindustrin.